

ΠΑΡΘΕΝΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ἐπί τῆς διασκευῆς τῶν ὁδῶν Πειραιῶς καὶ Γερανίου, ἀριθ. 30.

N. E. ΜΑΝΤΑΚΗΣ.

Διευθυντής

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ	ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛ. ΤΙΜΑΤΑΙ
Ἐν Ἀθήναις ἐτήσια δ. N. 8	Γρωτικοὶ ἔρωτες Ἐμ. Γονζαλὲς, (μετὰ εἰκόνας). — Καπιτώδιον (συνέχεια γὰρ τέλος). — Οἱ δύο Καλλιτέχναι, (συνέχεια) ὑπ. Λόμπρον Ἐνδύλη. —	Ἐν Ἀθήναις λεπτά 10.
» ταῖς ἐπαρχίαις ἐτήσια " 3	Ἡμετέριον τροχίαι (μετὰ εἰκόνας). — Ὁ τῶς εἰς μίαν ζωοπανῆ (παύλαμα). —	" ταῖς ἐπαρχίαις 15.
» τῶ ἐξωτερ. ἐτήσια " 10	Ἰάφωρα. — Ἰβήρατα. — Γνωστοποιήσεις.	" τῶ ἐξωτερικῶ 25.
» τῶ ἐξωτερ. ἐτήσια " 1		Φύλλα προηγούμενα 50.

Αἰσχύνεσθε ἀναμνηστικῶς, ὅτι ἐσώθητε ὑπὸ ἀπλοῦ στρατῶτου. Σελ. 180, στήλ. 2.

ΡΩΣΙΚΟΙ ΕΡΩΤΕΣ

EM. GONZALEZ

II

Φλιξ κηρύου

Ὁ δευτερότοκος εἶχεν ἀισθανθῆ τὴν καρδίαν του σκιρτῶσαν ἐξ ὀργῆς ἀκούων κατηγοραυμένην τὴν θυγατέρα τοῦ Μουριάκιν μετὰ τῆς ἀμειλίχτου ἐκείνης μανίας.

Δὲν ἐδύνατο νὰ πιστεύσῃ εἰς τὰ βδελυρὰ ἐπεισόδια, δι' ὧν ὁ λόρδος Γεώργιος εἶχε κηλιδῶσαι τὸν βίον τῆς γυναικὸς ἐκείνης, τῆς ὁποίας τὰ ὤς σαφῆς χαρακτικιστικὰ ἐμαρτύρουν ψυ-

χὴν προθετικῶν· ἀλλ' ὅταν ἐμαθεν ὅτι αὐτὴ οὐδέποτε εἶχεν ἀγαπήσει, — ὅτι οἱ λατρευταὶ τῆς δὲν ἦσαν ἢ θύματα θυσιαζόμενα εἰς τὰς ἰδιοτροπίας τῆς, — ἠθύνθη εἰδὼς τι χαρᾶς βαθεῖας ἐκ τῆς ἀποκλύψεως ταύτης.

Κατὰ τὸν περιπαθῆ αὐτοῦ συλλογισμὸν, ἡ Βεράτσκα εἶχε μυστικὴν ἀφορμὴν, ὅπως τηρῆ οὕτω τὴν υπερήφικον ἀνεξαρτησίαν τῆς καρδίας τῆς. Ἡ σκληρότης τῶν ἐρωτοτροπιῶν τῆς προήρχετο ἀναμνηστικῶς ἐκ τῶν χυδαίων ἀξιώσεων τῶν μνηστέρων τῆς, οἵτινες τῶ ἐφίνοντο τόσο ἀναίδεις, ὅσον οἱ τῆς σώφρονος καὶ φιλοπόνοῦ βασιλίσσης τῆς Ἰθάκης. Τέλος ἐν τῶ ἀναβρασμῶ τῶν ἀφρόνων ὄνειροπολημάτων του ὁ φρουρὸς ἐλησμένει τὸ ταπεινὸν τῆς θέσεώς του, κατὰ

τὴν βωσικὴν ἱεραρχίαν, καὶ χωρὶς νὰ τολμᾷ ν' ἀ-ὀβλέπῃ εἰς τὴν καρδίαν τῆς πριγκίπισσης, ὑπέφερε βλέπων πάντα ἄλλον νομίζοντα ἑαυτὸν ἀξίον τῆς ὑπερτάτης αὐτῆς εὐτυχίας.

Μετὰ ζῶντος λοιπὸν ἀπερσεκείας παρέτηρσεν, ὅτ' ὁ ὑπασπιστής, ἀγόμενος ἐκ τῆς ὑπερβολικῆς αἰήσεως, ἦν φέρει ἐνίοτε ἢ νεότης, ἐπροχώρει ὀπισθοῦν ἀποτόμως πρὸς τὴν ὥριαν Βεράτσκα καὶ ἐκλινεν ὀφρῆς ἐνώπιον αὐτῆς, ὡσεὶ θέλων νὰ τῆ φιλήσῃ τοὺς πόδας. Ἐσκέπτετο ἤδη, μὴ ὁ οἰτηκτικὸς νεὸς παρεφρήνησε, ὅτε εἶδεν αὐτὴν ἀναλαμβάνοντα μεγαλοπρεπῆ ἀνθοδέσμη, ἣν ἡ πριγκίπισσα εἶχεν ἀφῆσει νὰ πέσῃ, καὶ δίδοντα αὐτὴν μετὰ χάριτος τελείας.

Ἡ Βεράτσκα προσήλωσεν ἐπὶ τοῦ

τὸν Πολυρόντην, κήρυκα τοῦ Λαίου, βασιλέως τῶν Θηβῶν, ὅστις ἐρονούθη ὑπὸ τοῦ Οἰδίποδος μετὰ τοῦ δεσπότητος αὐτοῦ. Καὶ ἀληθῶς οἱ κήρυκες μεταχειρίζοντο τὴν σάλπιγγα ἐν τοῖς δημοσίοις ἀγῶσι, καὶ ἔφερον σχοινίον περὶ τὸν λαιμὸν, ὅπως μὴ διαβραχῶσιν αὐτοῖς· αἱ τῶ λαιμοῦ φλέβες ἐκ τῆς σφοδρᾶς ἐκπνοῆς. "Ὅπως ποτ' ἀγ' ἦ, ὁ ἀπεθνήσκων στρατιώτης οὗτος εἶναι ἐκ τῶν ὠραιότερων καὶ ἀτιμῆτων ἀρχαίων καλλιτεχνημάτων τοῦ Καπιτωλίου. Διὸ καὶ ἀπεστάλη εἰς τὸ Λούβρον τῶν Παρισίων ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Βοναπάρτου, ὅπου διέμεινε μεχρὶ τῆς πτώσεως τοῦ αὐτοκράτορος. Θαυμάζοντες δ' αὐτὸ, ἀναμνησκόμεθα ὅ, τι ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι περὶ τινος ὁμοίου αὐτῷ ἀγάλματος ἐξεργασμένου ὑπὸ τοῦ Κτησιλάου, ἀντιζήλου τοῦ Φειδίου, ὅτι δηλαδὴ ἔδωκε τις ἐν τῷ ἐκπνεύσει ἤρωϊ τὴν ὑπόλειπομένην ἐτι αὐτῷ πνοήν. In quo possit intellegi quantum restet animae.

Ἐν τῇ ἐν Ῥώμῃ Villa Ludovisi ὑπάρχει καὶ ἕτερον σύμπλεκμα ἐκ τοῦ αὐτοῦ λίθου ὁμοιότρονον τῷ προηγουμένον ἐν τῇ πεπληγμένῳ Γαλάτῃ, παριστῶν ἄνδρα οὐχὶ ἑλληνικὴν ἔχοντα τὴν μορφήν, φρονέοντα τῇ ἐαυτοῦ γυναίκα, ἣν καταβρέουσαν γαμαί, κατέχει ἐτι ἐν ταῖς ἀγκάλαις, καὶ διαλαύνει αὐτὸν τῷ ἔξρει. Τὸ ἔργον τοῦτο, ὅτινι διδεται συνήθως τὸ δνομα Ἀρίαις, εἶναι μὲν δραματικώτατον, ἀλλὰ στερεῖται τῆς εὐγενούς ἡρεμίας καὶ μεγαλοφυγίας, ἣν ἀποπνεύσει τὰ καλλιτεχνήματα τῆς γνησίας ἑλληνικῆς τέχνης. Ἐκ τῶν κρινῶν τούτων γνωρισμάτων φαίνεται πιθανώτερον ὅτι ἀμφότερα ταῦτα τὰ ἀγάλματα παριστῶσιν οὐχὶ ἤρωας πεπληγμένους, ἀλλ' αὐτοκτονίας. Ἐπειδὴ δὲ οὐδὲν ἀναφέρεται παρὰ τοῖς ἀρχαίοις περὶ τοιούτων ἔργων, εἰκότως δύνανται νὰ ἀποδοθῶσι ταῦτα εἰς τὴν Ῥωμαϊκὴν ἐργαστήριον διαφυλάξαν τινὰς τῶν παραδόσεων τῆς ἀρίστης ἑλληνικῆς ἐποχῆς.

Περὶ τὸ ἀριστούργημα τοῦτο κατεθέθησαν πολλὰ ἄλλα πολύτιμα ἔργα οἷον μία τῶν Ἑρῶν, ἣ ὀνομαζομένη Φλωρα· δύο Ἀντίνοι, ὧν ὁ εἰς παρίσταται ὑπὸ μορφήν αἰγυπτιῶν κλισσαίου θεοῦ· μία προτομὴ τοῦ φιλοσόφου Ζήνωνος κ.λπ. Ἀλλὰ μάλιστα διαπρέπουσι δύο γυναικῶν προτομαὶ ἀμίμητοι τὴν χάριν καὶ τὴν ὠραιότητα, ἣ τῆς Βακχίδος, ἥ ἡ κεφαλὴ καλύπτεται ὑπὸ οἰνᾶρου καὶ βοτρυῶν, καὶ ἣ τῆς Ἀριάδνης, τῆς θυγατρὸς τοῦ Μίνωος, ἣν κατέλιπε μὲν ὁ Θησεύς, ἀλλ' ἠγάπησεν ὁ θεὸς Βάκχος. Ἡ Ἀριάδνη παρίσταται ἐνταῦθα ὡς σύζυγος τοῦ Βάκχου, ἐστεμμένη φύλλοις κισσοῦ ἀ

ναμειγμένοις τῇ λαμπρᾷ αὐτῆς κόμῃ. Ἦδεῖα καὶ χαροποὺς εἰκόν! Ἡ Ἀριάδνη εἶναι ἐτι νέα, ἀλλ' αἱ λύπαι καὶ αἱ ταλαιπωραὶ ἀφίκαν λειψανά τινα ἀνεπαίσθητα μελαγχολίας ἐπὶ τοῦ προσώπου αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ, ὅστις, εὐφρῆς καὶ εὐρωστος, ἐξυτιθώθη ἤδη ἐλαφρῶς ρυτίδας τινὰς ἠδ' ὑπαθείας, κατηγορούσας τὸν πρὸς αὐτὴν ὑπερβάλοντα τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς Διονύσου ἔρωτα.

Τοιαῦτα εἶναι τὰ σπουδαιότατα κειμήλια τοῦ Καπιτωλίου, ἅτινα ἐθαυμάσθησαν καὶ θαυμάζονται παρὰ πάντων τῶν εἰδημόνων. Οἱ ἀναγνώσται ἤμων, ἐξερχόμενοι τοῦ Καπιτωλίου, κατενόησαν ἤδη τίνι τρόπῳ οἱ ἀρχαῖοι οὐ μόνον ἐμιμοῦντο τὴν ἐξωτερικὴν μορφήν, ἀλλὰ καὶ ἐνεφύτων εἰς τὰ ἔργα αὐτῶν πάντα τὰ πάθη καὶ πάντα τὰ αἰσθήματα τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, πῶς ἡ ἑλληνικὴ τέχνη ἐπέδωκεν εἰς τὴν παράστασιν οὐ μόνον θεῶν καὶ ἡρώων, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, γερόντων καὶ παιδῶν, ἀλλὰ καὶ πανταίῳ ζῶων καὶ πραγμάτων Τέχνη θεία, δυναθεῖσα ἐν ἀναγκῇ ἀπόνως εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ θεοῦ, καὶ νὰ καταβῇ μὴ ἐξετελεζόμενη εἰς τὴν πάλλουσαν ἀποιμίμησιν τῶν ζῶων!

Τῇ 24 Φεβρουαρίου 1876 ἐγένοντο τὰ ἐγκαινία τῶν Νέων αἰθουσῶν τοῦ Καπιτωλίου, ἀς ἡ Ἰταλικὴ κυβέρνησις ἤγειρε πρὸς ὑποδοχὴν τῶν πολυκριθμῶν ἀρχαίων ἔργων, τῶν εὐρεθέντων ἐν Ῥώμῃ ἀπὸ τῆς ἐν αὐτῇ καταστάσεως τῆς βασιλείας.

Αἱ νέαι αἰθούσαι, ἣ στοαί, ἔργον τοῦ ἀρχιτέκτονος Vesprigniani, κατεσκευάσθησαν κατὰ τὸν πομπηϊκῶν ρυθμῶν. Μεταξὺ τῶν πολυκριθμῶν νεωστὶ ἐξευρεθέντων ἀρχαίων ἀξιολογώτατον ἔργον εἶναι προτομὴ τις τοῦ Κομμάρδου κεκοσμημένου γραφικῶς ὡς ὁ Ἡρακλῆς, διασθεῖστα ἀλώεθτος κατὰ παράδοξον τινα σύμπτωσιν. Καθὰ εἰκάζεται, τὸ μὲν ξύλινον δάπεδον τῆς αἰθούσης, ὅπου ἵστατο ἡ προτομὴ αὐτὴ τὸ πάλαι, πυρποληθὲν κατερρύη, ἣ δὲ προτομὴ μετὰ δύο ἄλλων παρακειμένων ἀγαλμάτων κατεκρημνίσθη εἰς τὰ ὑπόγεια τοῦ βασιλείου, ὅπου διέμεινε μεχρὶ τοῦ 1873 ἔτους, ὅτε αἱ τελευταῖαι τοῦ Ἐσκομῆλιου ἀνασκευαὶ ἐξήγαγον αὐτὴν εἰς φῶς. Α. Μ.

ΟΙ ΔΥΟ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ

Συνέχεια.

— "Ὅχι δά! ὑπέλαβεν ὁ Πέτρος, ἰδὼν ὅτι κακῶς ἐπραξέ δειχθεὶς τόσῳ πρόθυμος. Ἐξῶ πρώτον νὰ τελειώσω τὴν εἰκὼν τῆ, Χαηλιέ, καὶ δεῦτερον ἀνάγ-

κη νὰ πείσετε τὸν Ἀχμέτ νὰ εἶς παραχωρήσῃ τὴν σεῖράν του.

— Ἀφῆσε τὰ αὐτὰ, παιδί μου, εἶναι προφάσεις ἀδικαιολόγητοι. Μήπως δὲν ἠμπορεῖς, ἀμα τελειώνεις μὲ τὴν Χαηλιέ, νὰρμίξῃς μὲ ἐμέ;

— Εἶναι ἀρὰ γε ἀνάγκη νὰ εἶπω ὅτι, ἐργαζόμενος, πολλὰς συνεχεῖς ὥρας δὲν θὰ κατορθώσω νὰ γράψω εἰκὼν ἀξίαν τοῦ πρωτοτύπου; Ἡ κόουρασι;...

— Ἐὰ, ἔλκ, ἀφῆσε τὰς μεταμορφώσεις καὶ τὰς κολακείας σου... Ἀρχίζομεν αὐρῖον.

— Καλὰ, καλὰ βλέπομεν, ὑπέλαβεν ὁ νέος, θέλων νὰπαλλαγῇ καὶ βελτιῶν πρὸ τὴν ἑρῶν.

Καταγελωμένον πολλάκις τῶν προηγουμένων, καὶ ὅμως ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ νέου ἡ πρόστασις τῆς ὀθωμανίδος, ἀμαγευσμένη, διήγειε ἀόριστον τινα φόβον, ὅτι ἡ ἐργασία αὕτη δὲν θαπέδαινε αὐτῇ πρὸς κελόν.

Ἄλλ' ἀρὰ γε ὁ φόβος αὗτος ἦτο ἀπλοῦν μόνον προαίσθημα ἢ ἀφορμὴ ἄλλυ, καὶ περ ἀτελῶς μομφεῖται ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ Πέτρος, ἐγέννησεν αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ του;...

— Δὲ περιμένω αὐρῖον, ἀκούσις; ἤκουσε κατόπιν του λέγουσαν τὴν ὀθωμανίδα.

Ὁ Πέτρος, μετ' ὄλην τὴν ἀπέχθειαν, ἣν αὐτομάτως ἠσθάνετο πρὸς τὴν ἐργασίαν τούτην, ἐσκεπθῆ ὅτι οὐδένα λόγον ἐπιτρόπων ἀρνήσεως εἶχεν, ὅτι οὐδεμίαν εὐλογία ἀφορμὴ ἐλάμβαν αὐτὸν νὰ ἐπιληφθῇ τοῦ ἔργου. Ἀρνήσις δὲ τοιαύτη πιθανὸν νὰ ἐγένετο δικαίως δυσταρεσειας. Ἀλλὰ δὲν ἐνόμισε καὶ κακὸν νὰ ζητήσῃ τὴν περὶ τούτου γνώμην τοῦ Ἀχμέτ, ἵσως θέλων μᾶλλον ἐπὶ αὐτῆς νὰ ἀτηρεῖ τὴν κλοσμένην ἐτι ἀπόφασίν του. Ὁ Ἀχμέτ ἐπίσης, οὐδὲν ἠλέπων τὸ κωλύον, συνήθεε νὰ γείνη καὶ εἰκὼν τῆς ὀθωμανίδος.

Τὴν ἐπιούσαν, ἀμα περατωθείσης τῆς ἐν τῷ θαλάμῳ τῆς Χαηλιέ ἐργασίας, ὁ Πέτρος εἶς χόμενος συνήντη ἐν ἐτῇ αὐτῇ θέσει τῆς σύζυγον τοῦ γέροντος ὑπὲρ ἀναμένοσαν.

— Αἶ, λοιπὸν; εἶπε τῷ νέῳ μειδιῶσα γοητευτικῶς, θάρξισωμεν;

— Ναι, ἀλλ' ἀπὸ αὐρῖον, διὰ νὰ ἐτοιμάσω τὰ ἀναγκασιδυντά μοι, νέον ἀρτίθωτον, νέα χρώματα...

— Καλὰ, ἄς εἶναι καὶ αὐρῖον. Πλὴν ἔλα νὰ ἐκλεξώμεν τὴν θέσιν, τὴν ὁποίαν θὰ λάξω.

— Αὐρῖον, αὐρῖον... ἐπέμεινε ὁ νέος, θέλων ν' ἀναβάλῃ ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον τὴν κατ' ἰδίαν μετὰ τῆς γυναικὸς ταύτης συνέντευξιν.

— Ἦλα παιδί μου, ἔλα καλλίτερα σήμερον.

— Ὅθ' χάσωμεν ματαίως τὴν ὠραν...

— 'Αχ! πόσον είναι επίμονος, γκι-
ούρ, είπεν αύτη, ενώ είναι αρρός, ως ήχο;
αιολικης άρπα; στεναγμοί; εξέφυγε των
στενών της.

— 'Λς εί αι λοιπόν, αφού τό θέλε-
τε, είπεν ο νέος, δέν θέλω να με νομί-
σετε ως μη υπακούοντα είς ύμεις.

Και είσήλθον είς τό δωμάτιον.

— 'Ηξέυρεις, Πέτρο μου, πώς ήθελα
να ζωγραφηθώ;

— Αυτό άρρα μάλλον έμε, υπέθεσε
μειδιών μετροπρόως ο νέος, άλλ' άκού-
σωμεν και την γνώμη σας, κυρία.

— 'Ιδού... ήθελον να είμαι εί; αύτην
την θέσει, είπεν ή 'Οθωμανίς, δεικνύουσα
κουφόν και πολυτελή; δισάνιον, κείμενον
έν τινι των γωνιών του πλουσίου θαλά-
μου 'Ιδού, κατ' αυτόν τον τρόπον... προ-
σέθηκα.

Και ή ώραία μάγισσα εξηπλώθη, θεύ-
σα τον ένα των βραχιόνων όπισθεν της,
κεφαλής τεταμένον, όπως υποστηρίξη
αύτην, και εκτείνασα την μίαν επί της,
άλλης τή κνήμας, καταληγούσας είς
πόδας μικρούς, κομψούς, χαριέντας, περι-
βαλλόμενους υπό λεπτότατα εξειργασμέ-
νων μεταξωτών καλπίων.

— Δέν είναι ναυαγή; αύτη ή θέσις,
εξ ακουλούθητε, καμυδούσα ήδυπκώς
τους όφθαλμούς: . . . δέν παρουσιάζει ό,τι
ήμεις οι 'Οθμανιδήδες λέγομεν *βαγάτ*;
Δέν θα αναγκάσθε τον προσφιλή μου σύ-
ζυγον και κύριον να με άγαπή περισσό-
τερον; . . .

— 'Αληθώς είναι θαυμασία υπέλαθεν
ο νέος.

— 'Αλλ' εκτός τούτου ήθελα ακόμη...
προσέθηκεν όίνας διατάζουσα και ψελλι-
ζουσα τās λέξεις, αλλά πώς; να τό εί-
πω; . . . ήθελα... ιδού να είμαι κατ'
αυτόν τον τρόπον, ιδού . . .

Και ταύτα λέγουσα ή γόνοσα κυρία
άπέσυρε, ταπεινούσα τους όφθαλμούς,
ένώ έπορφυρούτο αι άνθηραι ποσειά της,
άπέσυρεν ελαφρώς τό καλύπτον τό πρό-
σωπόν της λεπτόν, ως άρχνης ιστός,
γιασμάκ. Η κίνησις αύτη παρέσυρε συγ-
χρόνως και την πόρπην του έκ μεταξί-
νου ύφάσματος; περισηθίου της, ταύτης
δέν εκλιπούσης, οι θεσασυροί αλαβαστροί
εν στήθους επεφάνησαν, ελευθερωθέντες
έτη του περισφιγγόντος αυτούς ύφάσμα-
τος.

— 'Αχ! άφ'ηκε κραυγήν πρόμου ή 'Ο-
θωμανίς, άφίνουσα την κεφαλήν να κα-
ταπέση επί του στήθους, ώστε ήσυχόνθη
επί τω γεγονότι, και προσπαθούσα μετά
προφανούς βίτης και ταραχής να καλύψη
διά τε των χειρών και του ήματιού τα
άπηγορευμένα είς τό βλέμμα ξένου άν-
δρός.

Ήτο επίτηδες, ήτο τυχαίον; . . .

Τό αληθές είναι ότι διάστημα καλλι-
τέχνης δέν θα ήδύνατο κάλλιον να πο-

τυπώση την εικόνα ή τό άγαλμα της
αίδου;

(άκολουθεί)

ΛΑΜΠΡΟΣ ΕΝΥΓΑΛΗΣ

ΠΕΡΙ ΙΧΘΥΟΤΡΟΦΙΑΣ

Πρός την επί της 'Εμφυχώσεως της 'Εθνικίς
Βιομηχανίας; Σεβαστίν 'Επιτροπής.

Κατά την έντολήν της έπιτροπής
μεταβάς είς Πάρισους έπεκέρθη πολ-
λά ιχθυοτροφεία έν αί; ά. τό του Col-
lége de France τό όποιον έσύστησεν ο
πατήρ της ιχθυοτροφίας Coste, και έν
τῷ όποίῳ έργασθεί; ούτος επί πολλά
έτη άνύψωσε τον κλάδον τούτον της
γεωργίας είς δ νῦν εύρίσκειται συμειδόν'
β'. τ) του Jardin d'Acclimatation,
έν ᾧ έγκληματίζονται ξένα είδη ιχθύων
γ'. τό του κ. Carbonier, τῷ σπουδαιο-
τέρου ιχθυοτρόφου της Ευρώπης, δ. χα-
ρίς είς τον κ. Didot, έγνωρίσα και προ-
σωπικῶς. Καθ' έκάστην δέ σχεδόν έμ-
πέλων είς τά έν τῷ 'Εκθέσει έσχάτως
ήδρυθέντα ιχθυοτροφεία και όσ' ρεοφυτεία
τά διευθυνόμενα υπό του κ. Carbonier,
και είς τά όποια ιχθυοτρόφοι έκ διαφό-
ρων χωρών εξέθεσαν τά προϊόντα αύτων
και τās μεθόδους προς παλλαπλασίασιν
και διατήρησιν των ιχθύων και των καλ-
λιεργουμένων μιλακίων.

Και ἴσως μέν τινες είπωσιν, ότι έπει-
δή ή εποχή καθ' ήν άπεστάλην είς Γαλ-
λίαν προς εξέτασιν των της ιχθυοτρο-
φίας δέν ή-ο ή καταλληλότερα, άπλῶς
έκ των είς τά ιχθυοτροφεία επισκέψεών
μου δέν ήδύναμην ν' άποκτήσω τās ά-
παιτουμένας πρακτικῆς γνώσεις προς έ-
φαρμογήν της πολλαπλασιάσεως των
ιχθύων των γλυκέων υδάτων. 'Αλλ' οι
Coste, Carbonier, Lamy, Jourdier,
E—H. de Beaumont, Joigneaux 1
και άλλοι γνωστοί ιχθυοτρόφοι λέγουσι
ρήτορ, ότι ή πολλαπλασίασις των ιχθύ-
ων είναι όσον δύν. ται τις; να φανασθη
άπλουσιότη, και ό τυχών, έχων υπ' ό-
ψιν του διδόμενά τινα, δύναται εύκόλως
και έπιτυχῶ; να έπιχειρήση τό έργον
τούτο. 'Ινα δέ κάλλιον άποδείξω του-
το, εκθέτω ένταύθα έν συνόψει τās με-
θόδους της πολλαπλασιάσεως των ιχ-
θύων.

Και πρώτον μέν, ὡς γνωστόν, οι
ιχθύες πληθύνονται δι' ὠν έναποτίε-
μένων υπό των θηλέων κατ' εποχάς,

1 Coste. Instructions pratiques de pisciculture.
Carbonier. Guide pratique du pisciculteur.
Lamy. Nouveaux éléments de pisciculture.
Jourdier. La pisciculture.
E—H. de Beaumont. Études théoriques et
pratiques sur la pisciculture.
Joigneaux. Pisciculture et culture des
eaux.

κατά τό μάλλον ή ήττον ώρισμένας, επί
των λιθων, των φυτών ή έντός της άμ-
μου, συνήθως των ριζών, και κατά συ-
νέπειαν των θερμότερων υδάτων των
ρυάκων, των λιμνών, των έλών. Δύτερον
οι ιχθύες δέν συνουσιάζονται, ὡς τά
πλείστα των ζώων, και κατά συνέπειαν
τά ὡά έναποτιθέμενα εί; άί άγονα, γονι-
μοποιούνται δέ όταν, είθύ; μετά την
ώτοκίαν ή ὡρας τινάς μετ' αύτην, ο
άρρη, ελκυσθεί; υπό της όσμῆς; ή υπό
τινος άλλης ένστικτου όσμῆς; (άγνωστου
είσέτ). έπιχύνη τό σπέρμα ή λεύκωμα.

Και τίνες μέν των ιχθύων, ὡς οι 'Ατ-
τακοειδεί; (Salmonides), γεννῶσι τὰ
ὡά ελεύθερα, δηλαδή μη προσκολλώ-
μενα άλλήλοι; και εκλέγουσι τὰ καθα-
ρώτερα βέοντα υδάτα (τά ρυάκια και
τās πηγάς), τὰ διερχόμενα κοίτην άμ-
μώδη ή πετρώδη. 'Αλλοι δέ, ὡς οι Κυ-
πριοειδεί; (Cyprinoides), γεννῶσιν αυτά συμπαγή,
δηλαδή συγκρατούμενα κατά τό μάλλον
ή ήττον διά κολλώδους ούσίας; εκλέ-
γουσι δέ υδάτα, έν οίς φύνται βότανα
επί των όποιων τά ὡά προσκολλώνται.

Δύο είναι οι τρόποι της πολλαπλα-
σιάσεως των ιχθύων, ο φυσικός; και ο τε-
χνητός. Και ο μέν φυσικός συνίστανται
εί; τό να περικλείηται δι' οίουδήποτε
τρόπου χώρος καλυπτόμενος μέν υπό υ-
δατος πάχους κατά τό πλείστον 6 ὡς
8 εκατοστών του μέτρου, έχοντας κοίτην
άμμώδη, πετρώδη, ή βοτανοφόρον (κατά
τό είδος του ιχθύος ού ζητείται ή πολ-
λαπλασίασις), ὡν δέ εκτεταμένος, εἰ
δυνατόν, προς νότον και συγκοινωνῶν
με τό έξω του φράκτου υδωρ διά δύο
πλευρῶν, έν είδει δικτύων, θυρίδων δι'
ᾧ να διέρχηται μέν τό υδωρ ούχ; δέ
και οι έν αὐτῷ ιχθύς. 'Εντός δέ του
χώρου τούτου τίθενται 15—30 ήμέρας
πρό της ώτοκίας οι μέλλοντες να πολ-
λαπλασιάσωσι τό γένος των ιχθύς, ὅπου
διατηρούνται προφύμενοι μέχρι της ώ-
τοκίας. 1 Τά νεογά διατηρούνται έντός
του χώρου τούτου επί δύο μετά την ώ-
τοκίαν μήνας ή και μέχρις ενός έτους
τούτο εξαρτάται από τό γένος αὐτών,
από την φύσιν του υδατος και του χώ-
ρου έν ᾧ διατηρούνται, από την φύσιν
του υδατος έν ᾧ πρόκειται ν' άπολυθῶ-
σι, και από τά προς διατήρησιν αὐτῶν
μέσα αὐτῶν ο ιχθυοτρόφος διαθέτει.

Ο δέ τεχνητός τρόπος, ο μάλλον έν
χρήσει, συνίσταται είς τό να γονιμο-

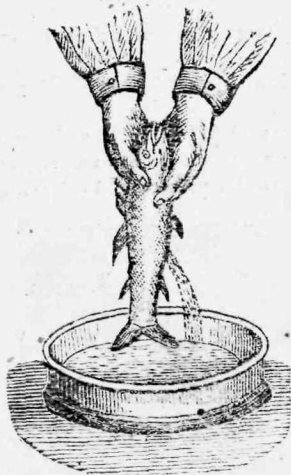
1. Η εποχή της ώτοκίας είναι διάφορος
κατὰ τὰ είδη των ιχθύων. Πάντες ὅμως γεν-
νῶσιν από της άρχῆς νοεμβρίου μέχρι τέλους
μαίου. Οι άττακοειδεί; (ο άττακί; — saumon,
ο τρακτός — truite, ή σκίανα — ombre καλ.),
οι εκλεκτότεροι των γλυκέων υδάτων ιχθύες,
γεννῶσι συνήθως από της άρχῆς νοεμβρίου
μέχρι της άρχῆς Ιανουαρίου, οι κυπριοειδεί;
από του άπριλί; ο μέχρι μαίου.

ποιούνται τὰ ὡὰ διὰ τῆς χειρὸς τοῦ ἰχθυοτρόφου, μετὰ δὲ τὴν γονιμοποίησιν νὰ ἐπωάζωνται καὶ νὰ ἐκκολάπτονται ὑπὸ τὰ ὄμματά του, ὥστε νὰ ἐλαττωταὶ ἡ προξενουμένη φθορὰ ὑπὸ τῶν πολλῶν καὶ παντοίων ἐχθρῶν αὐτῶν. Ὅθεν εἶναι ἐπανάγκη ὁ ἰχθυὸς νὰ δύναται νὰ διακρίνη, πότε τὰ ἐν τῇ ἐξωγαμμένη κοιλίᾳ τοῦ ἰχθύος ὡὰ ἢ τὸ σπέρμα εἶναι ὄριμα. Καὶ εἶναι μὲν τὰ ὡὰ ὄρια, ὅταν πιεζόμενης ἐλαφρῶς τῆς κοιλίας αἰσθάνεται τις αὐτὰ μεταποπιζόμενα ἐν τῇ ἐκκρίσει τῆς ἀφθόνως κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς ἐγκυμοσύνης παραγομένη ἐν τῇ ὠθήκῃ, καὶ ὅταν ὁ δακτύλιος (orifice anal) εἶναι ἐξωγαμμένος καὶ ἐρυθρὸς, ἕνεκα τοῦ ἐρεθισμοῦ τοῦ παρερχομένου ἐκ τῆς διαστολῆς τῶν πέριξ μύων. Ὅταν δὲ τὸ σπέρμα ἦναι ὄριμον, ὁ ἐρεθισμὸς τοῦ δακτυλίου δὲν εἶνε τόσο καταφανής· ἐκ τῆς μαλακότητος οὖως τῆς κοιλίας καὶ ἐκ τῆς εὐκόλου ἐξόδου τοῦ σπέρματος, εὐχερῶς διακινώσκειται ἡ ὠριμότης αὐτοῦ. Ὁ ὑπερβολικὸς ἐρεθισμὸς τοῦ δακτυλίου τοῦ θήλεως εἶναι σημεῖον τῆς ὑπὲρ τὸ δέον διατηρήσεως τῶν ὡῶν ἐν τῇ ὠθήκῃ καὶ κατὰ συνείπειαν τοῦ ἀδουάτου τῆς γονιμοποιήσεως αὐτῶν.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὰ ὡὰ ἐξέρχονται μὲν εὐκόλως δι' ἐλαφρῶς θλίψεως τῆς κοιλίας καὶ διατηροῦσι τὸ ἠλεκτροῦδες αὐτῶ χρώμα, ἀλλὰ μετὰ τινω λεπτῶν διατήρησιν ἐν τῷ ὕδατι, λευκαίνονται, ὅπερ εἶναι σημεῖον τῆς κακῆς ποιότητος αὐτῶν. Ἰχθύς φέροντες ταῦτα ὡὰ σπανίως ἀπικνύονται, ἐπειδὴ πρέπει, ὄντες ἐτοιμογενεοὶ, νὰ τύχουσιν ἐπὶ πολλὰς κατὰ συνέλειαν ἡμέρας εἰς μέρη ἀκατάλληλα πρὸς ἐναπόθεσιν τῶν ὡῶν αὐτῶν, καὶ κατὰ συνέπειαν νὰ φέρωσι αὐτὰ ἐν τῇ κοιλίᾳ πλέον τοῦ δέοντος.

Καὶ τὰ μὲν ἐλεύθερα ὡὰ συλλέγονται, γονιμοποιῶνται, ἐπικρίζονται καὶ ἐκκολάπτονται, ὡς ἐπὶ τῷ πλεῖστον, οὕτω. Οἰονόηστε ἐφ' ἄγγελον (ὑποθεσίθω στρογγύλον ἐκ λευκοσιδήρου ἀγγεῖον, ἔχον διάμετρον μὲ μ. 0.40 βάρους δὲ 0.20 τοῦ μέτρου), ἡμιπληροῦμεν διὰ καθαροῦ ὕδατος, ἐργασίως τὴν θερμοκρασίαν¹ ἐκ ἴνου, ἐξ οὗ λαμβάνομεν τὸν ἰχθύν οὗ τὸ γένος πρατιθέμεθα νὰ πολλαπλασιασάμεν. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν λαμβάνομεν διὰ τῆς δεξιᾶς, ἐκ τῆς

κ-φαλῆς; θήλυν ἰχθύν, ἰστάμενοι δὲ ἀνωθεν τοῦ ἀγγείου τείνομεν πρὸς αὐτὸ τὴν οὐρὰν, διὰ τοῦ ἀντίχειρος δὲ καὶ τοῦ δακτύλου τῆς ἐτέρας χειρὸς θλίβομεν ἐλαφρῶς τὴν κοιλίαν καὶ ἂν μὲν τὰ ὡὰ ἦνε ὄριμα, ἐξέρχονται τοῦ δακτυλίου μετὰ πολλῆς εὐκολίας, κεχρωματισμένα ὡς τὸ ἠλεκτρον, καὶ πίπτουσι ἐντὸς τοῦ ὕδατος. (Σχ. Α΄.) Οὕτως ἐκκενοῦμεν ἐντὸς τοῦ ἀγγείου τὰς κοιλίας τριῶν ὑψηλῶν ἰχθύων προσέχοντες πάντοτε

(Σχ. Α΄.)

ὅπως τὰ ὡὰ μὴ συσσωρεύονται, ἀλλ' ἐξαπλούμενα νὰ καταλαμβάνουσιν ὁμοιόμορφως ἅπαντα τὸν πυθμένα τοῦ ἀγγείου. Κατόπιν λαμβάνομεν ἄρρενα ἰχθύν, τοῦ ὁποίου πιέζομεν τὴν κοιλίαν, ὡς τὰς τῶν θηλέων, ἐκκενοῦμεν ἐπὶ τῶν ὡῶν τὸ σπέρμα². Τὸ ἀγγεῖόν μας οὕτως ἐμπεριέχει ὕδωρ, ὡὰ καὶ σπέρμα· ταῦτα δὲ ἐλαφρῶς διὰ τῆς χειρὸς ἀκινούμενα λαμβάνουσι χροιάν καὶ σύστασιν κομμιένου γαλακτος Πάντε λεπτὰ ἐξερροῦσι πρὸς τελείαν γονιμοποίησιν τῶν ἐν τῷ ἀγγεῖῳ ὡῶν. Τοὺς ἰχθύς, ὡς τὰ ὡὰ καὶ τὸ σπέρμα ἀφρόσταμεν, ἀπολύομεν ἐν τῷ ἰχθυοτροφείῳ, τῇ λίμνῃ ἢ τῷ παταμῷ ὅθεν ἐλάβομεν αὐτοὺς, ἵνα μετὰ ἐν ἔτος τοῦ; χρησιμοποιήσωμεν καὶ πάλιν, ἢ τοῦ; πωλοῦμεν εἰς τὴν ἀγορὰν διότι κατ' οὐδὲν ἐβλάθησαν. Ἐὰν δὲ τινος ἰχθύος τὸ σπέρμα ἢ τὰ ὡὰ ἀπαθεχθῶσιν ἄωρα, ἀπολύομεν αὐτὸν ἐν τῷ ἰχθυοτροφείῳ (χώρῳ πεφραγμένῳ παρὰ παταμῶν, λίμνῃ ἢ ἔλος), ἐξ οὗ εὐκόλως μετὰ τινὰς ἡμέρας τὸν ἐξάγομεν, ἵνα ἐπαναλάβωμεν τὴν περιγραφείσαν ἐργασίαν.

(ἀκολουθεῖ).

2. Τὸ σπέρμα ἐνδὲ ἄρρενος ἐπαρκεῖ διὰ τὴν γονιμοποίησιν τῶν ὡῶν τριῶν μέχρι πέντε θηλέων.

Ο ΤΑΦΟΣ ΜΙΑΣ ΖΩΝΤΑΝΗΣ

Λοιπὸν ὡς πότε θάρους, θὰ τρῶς θὰ καταπίνης καὶ κίμα καὶ σάρκα ἀνθρωπινῆ βδέλλα τοῦ κόσμου σιοτεινῆ μαυρόβλα τῆς ἀισχύνης;

Ὡς πότε σπόρους συμφορᾶς στὰ σπλάγγνα θὰ σκορπίζη!

Τῶν ἀδελφῶν του ἀδελφός; πότε θ' ἀρχίσῃ εἶλον εἰς τὸν νοδὸν μας νὰ φρετίζη;

Εἰς τὴν ἀγορὰν ἀγορᾶν ἐκείνην τῆς καρδίας, πῶς μόνῃ ἢ ψῶρα κασινοῖ, ἀθλίῃ ψυχῇ, σέριετ' ἐκεῖ μὲ ἄλλας ψυχὰς ἀθλίας.

Μὲ τὰ ψυχρὰ φιλήματα, ποῦ γελῆ προδομένα δίνουσι εἰς γελῆ μισητᾶ, πικρὰν ζωὴν θρέβει βασιτᾶ σὲ σπῆθη, κολασμένα.

Καὶ ὅμως ἐδάρουέ πτε τὴν μητριαὴν ἀγκάλη ἀκριβὸν βάρους καὶ γλυκὴ πρὶν τὴν ἀρπάξῃ ἀπὸ ἐκεῖ τῆς συμφορᾶς ἢ ἄλλη.

Καὶ ὅταν εἰς νύχτα παραγῆς ἦταν ἀγνή ἢ κλαμένη!

σπῆς μάλας τ' ἄγιο τὸ φιλ εὐρίσκε θάρρος ἢ δειλὴ, χαρὰν ἢ λυπημένῃ

Ἀροσάτο βέδο ἐστόλιζε τὸ περιβόει ἀδία τοῦ ἐστολισμένου τη πατρὸς ὅταν ὄλιγον παρεμπρὸς ἀνοίξε μάρτυρ σπέρμα...

... Στὰ γλυκὰ λόγια, π' ἄκουε, φλογίζεσαι ἢ καδιά της!

καὶ δὲν ἔκουε τὴν παραγῆ Που εἶχε σὸ σπῆθος τὸ τραγὸ ὁ πλάνης διαβάτης.

Ἄλλ' ἐλαφρὴ σὺν ὄνειρο, γρηὶ σὺν παταλοῦδα γύνεται ἐκεῖ μετὰ χαρᾶς... κ' ἐλθε φίλημα ὄρας, εὐήγημα δόλου Ἰούδα!

Κ' ἔμεινε μόνῃ... καὶ ἐλαφε... καὶ τὸ πικρὸ τῆς δάκρυ!

τῆνε ξεσέρων τῆ φτωχῇ μακρῶν τῶν ἄλων, μοναχῇ τοῦ κόσμου εἰς μίαν ἀκρῇ...

Ὅπου ὁ πλάνος ἔρριψε κατὰ τῆς κόρης χῶμα κ' εὐθὺς ἐπάνω ἀπὸ τῆ γῆ τῆ θλίψεαι ἀνίλικα ζωντανῆ, χαριτωμένη ἀόμα!

Καὶ ἰδοὺ σκοτάδι πολέμῳ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν της!

καὶ ἡ ἀγωνία τῆς μετρεῖ μὲ τὸ μαστίγι π' ὕφαιται ταῖς ὥρας τῶν δεινῶν τῆς.

Ἐλαψε οὐράνιον τὸ φῶς στὰ βλέμματά σου, ἀθλία!

γιὰ νὰ κα' ἴσ' ὕστερα ἐκεῖ καταραμένη, δουλικῇ, νύχτα φρετιτῇ, αἰωνία!

Ἐν Κε. ἀληθινὰ κατὰ Μάιον 1877. Ν. ΜΑΥΡΟΚΕΦΑΛΟΣ.

1. Ἡ θερμοκρασία τοῦ ὕδατος τούτου διὰ τὸν ἀπτικῆ τὸν τρικτὸν καὶ τὴν οἰκίαναν εἶε 4 ἕως 8 β.θμοί. ἀνω τοῦ 0 τοῦ ἐκατοσταβάθμους, εἰς τὸν λάβρακα 5—10, διὰ τὴν πέρην 11—16, διὰ τὸν κυπρίνον τὸν τίλωνα καὶ δι' ἅπαντας ἐν γένει τοὺς περ τὰ τέλη τῆς ἀνοξείας γεννῶντας ἰχθὺς 20 ἕως 25.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Κατά τὰ παρὰ τῶν κ. Wilson καὶ Yermel ff ὑποβληθέντα ὑπομνήματα εἰς τὸ Διεθνές Συνέδριον τῆς Γεωργικῆς Ἑταιρίας τῆς Γαλλίας, ἢ Ῥωσσίας παράγει κατ' ἔτος 630 ἑκατομμύρια ἑκατολίτρων σιτηρῶν καὶ ἐξάγει περὶ τὰ 48 ἑκατομμύρια. Ἡ παραγωγή αὕτη προέρχεται ἐκ τῆς καλλιεργείας 70 ἑκατομμυρίων μωριαμέτρων (hectares). Κατὰ τὰ αὐτὰ ὑπομνήματα τὰ λοιπὰ κράτη τάσσονται ὡς ἑξῆς ὡς πρὸς τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν τῶν σιτηρῶν:

Κράτη εἰσάγοντα

Table with 2 columns: Country and Amount (per 100). Includes entries for Ἀγγλία, Βέλγιον, Ὀλλανδία, Σουηδία καὶ Νορβηγία, Γερμανία, Ἑλβετία, Γαλλία, Ἰταλία, Ἑλλάς.

Κράτη ἐξάγοντα

Table with 2 columns: Country and Amount (per 100). Includes entries for Ῥωσσία, Βόρειος Ἀμερική, Ρουμανία, Αὐστρο-Ὀγγαρία, Δανία, Ἄλλα Κράτη τῆς Εὐρώπης, Ἀφρική, Ἀμερική, Αὐστραλία.

ΛΥΣΕΙΣ Α

ΑΙΝΙΓΜΑ Κ Α'

Ῥόδον-Ὀδῶν-Ὀν

Ἐλυσσεὺς δὲ πρῶτα αὐτὸ ἢ Κυρία Εὐρήνη θ. Γκικα εἰς ἤν καὶ ἀποπέλλομεν τὸ δῶρον.

Κατόπιν δὲ αἱ Κυρίαί, Ῥαθηνα Α. Ἐνοάλη, Ἀγγελική Ι. Ταυπακκοπούλου, καὶ Φιρή Χ. Κακουριώτη.

Οἱ κ. κ. Ν. Συναδινός, Ι. Ε. Φορνέζης, Θ. Ι. Λέκας, κτλ.

ΑΙΝΙΓΜΑ Κ Β'

Ἐγὼ ὑπαρῖν σὲν κόσμον ἀπ' ἀρχῆς ὅπου ἐκτίσθη Καὶ μὲ τοῦτον θ' ἀποθάνω θ. ὁ ὕψιστος θεός.

Ἐγὼ ἔπαμαι σὲ βλέπω, σὲ ἀκούω καὶ γελῶ Ὅτι λέγεις τὸ γνωρίζω ὄχι καὶ τὸ μυστικὸν δὲν φοβούμαι. Μὲ φοβέσαι. Ἄν δὲ τύχῃς καὶ μικρῶς.

Τὸς ἀρίστως ἀξίως κρᾶξεις ὁ θεὸς μὲ βοήθησιν. Δ. Α. Β.

Εἰς τὸν πρῶτον, λύτην ἐκ τῶν ἡμετέρων συνδρομητῶν προσφέρεται ὡς εἰς τὸν τομίδιον τοῦ φίλου ποιητοῦ Εὐγενίου Λάντς ἐπιγραφόμενον Πόθεν Ἀσρικὴ συλλογὴ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἐνεκα βερβαίς ἀθηναίως τοῦ Διουοντοῦ, διακόπη ἐπὶ τινος ἡμέρας ἡ ἐκδοσις τοῦ Παρθένου. Ζητοῦμεν συγγνώμην παρὰ τῶν ΚΚ. συνδρομητῶν διὰ τὴν ἀκουσίαν ταύτην παράλειψιν, καὶ ἐλπίζομεν ὅτι ἐγκαίρως θέλομεν ἀπιζημιώσει αὐτοῦς, ὑποσχόμενοι ὅτι δὲν θέλει ἐπέλθει ἄλλη αὐτοῦ διακοπή.

Ἐνεκα πληθῆος ἄλλης ἐνδιαφερούσης, εὐνοισκῶμαι εἰς τὴν λυπηρὰν ἀνάγκην νὰ μὴ δεχθῶμεν ἐπὶ τινὰ καιρὸν ποιήσεις πρὸς δημοσιεύσιν.

Πάντα τὰ μέγιστά τε ἐν τῇ ἐπιφυλλίδι τῆς Στοῆς δημοσιευθέντα μυθιστορήματα ἐκδοθέντα καὶ ἰδιαίτερος ἐν κομφοῖς τομίδιοις, προσφέρονται ὑπὸ τοῦ φιλοκάλο συντάκτου αὐτῆς δωρεάν εἰς πάντα νέον ἐγγραφόμενον συνδρομητὴν ἐν τῇ Στοῇ καὶ πληρόντο α. α τῇ ἐπιγραφῇ τῆς ἐτησίαν συνδρομῆς του.

Τὰ ἐν λόγῳ τομίδια, ὧν ἕκαστον τιμᾶται μίαν, νέας δραχμῆς, περιέχουσι τὰ ἑξῆς ἐκλεκτὰ μυθιστορήματα, ὧν ἕκαστος ἡ ἐκδοσις αὕτη φέρει τίτλον ἁ' Ἐκλεκτῆ Βιβλιοθήκη.»

- 1. Ἀρχαία ἐπὶ τῶν ὁρέων, μυθιστορία Ἐκθερίου Μοντεπέν, τομ. 1.
2. Ὁ Βελιζόζας, μυθιστορία Ἀμεδαίου Ἀσάρ, τομίδιον 5.
3. Ἡ Ὀργή, μυθιστορία Εὐγενίου Σὺλ, τομ. 1.
4. Αἱ Λύκωνες τοῦ Μαγιστοῦ, μυθιστορία Ἀλεξάνδρου Δουῆ, τομίδιον 2.
5. Τὸ ἀνάρτημα τῆς Μαγδαληνῆς, τομ. 2.
6. Ἡ Χριστινὴ, ἐπὶ Λουδοβίκου Ἐνφίλτ, τομ. 2.

Δὲν ἔχουμεν λέξεις ἱκανὰς νὰ συνησώμεν τὴν ἀπόκτησιν τῶν τομίδιων τούτων εἰς πάντα φίλον τῶν καλῶν καὶ τερπνῶν ἀναγλωσμάτων, διότι αὐτὰ καὶ μόνον τιμῶνται δραχμῶν 15, διὰ δὲ τῆς μίαις περιπλέον διδομένης δραχμῆς ἔχει τις καθ' ἡμέραν ἐπὶ ἐν ἔτος μίαν τῶν καλλίστων καθημερινῶν ἐφημερίδων τῆς πρωτευούσης.

Εἰς πάντα νέον ἐγγραφόμενον συνδρομητὴν προπληρόντο τὴν ἐτησίαν ἢ ἐξαμηνιαίαν συνδρομὴν προσφέρεται ΔΩΡΕΑΝ τὸ ὠραῖον μυθιστορημα τοῦ διασήμου γάλλου μυθιστοριογράφου MERY « Ο ΑΝΔΡΕΑΣ ΧΕΝΙΕΡΟΣ » ὠραῖος τόμος ἐκ 300 σχεδὸν σελίδων τιμώμενος ἀντὶ δραχ. 3.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ ἐν τῇ γραφείῳ τοῦ «Παρθένου» ἐπὶ τῆς διαστευράσεως τῶν ὁδῶν Πειραιῶς καὶ Γερανίου ἀριθ. 30.

- Ἐν ΣΥΡῶΙ παρὰ τῷ κυρίῳ Δ. Ἀθηναίῳ,
Ἐν ΠΑΤΡΑΙΣ παρὰ τῷ κυρίῳ Σπ. Πρινάρη,
Ἐν ΝΑΥΠΑΓῶΙ παρὰ τῷ κυρίῳ Παύλῳ Ἰατρῷ,
Ἐν ΧΑΛΚΙΔΙ παρὰ τῷ κυρίῳ Γ. Ν. Φιλαρέτῳ,
Ἐν ΘΗΒΑΙΣ παρὰ τῷ γραφείῳ τῆς «Σφίγγος»

- Ἐν ΙΘΑΚΗΙ παρὰ τῷ κυρίῳ Κ. Ν. Παυλάτῳ,
Ἐν ΚΕΡΚΥΡΑΙ παρὰ τῷ κ. Π. Ἀποστολοπούλῳ,
Ἐν ΖΑΚΥΝΘῶΙ παρὰ τῷ κ. Γ. Κ. Σφήκῳ,
Ἐν ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ παρὰ τῷ κ. Ὀδυσσεῖ Παναγοπούλῳ,
Ἐν ΒΡΑΙΛΑΙ παρὰ τῷ κ. Κλεάνθει Παπάζογλῳ.